

til Oplysning. Man har indskrænket sig til gennem den ærede Ordfører at fremhæve den absolute Raalidelighed, der skulde udmærke Hr. Bjørnbaek. Gjalder dette ogsaa et af de Klagepunkter, der i Udselingen vakte særlig Interesse, nemlig at en Søn skulde have stemt for sin fraværende Fader? Havde der ikke været Anledning til i Udvalgets Betænkning at oplyse, at det altså ikke forholder sig rigtigt? Seg skal ikke tale om Punktet om de straffede Personer, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Nimestaad) tilstrækkelig har belyst. I det Hele taget forekommer det mig, at den Maade, hvorpaa Betænkningen er affattet, og den Maade, hvorpaa den ærede Ordfører talte i sit første Foredrag, ikke er saa lidenskabsløs og rolig, som man vil kunne ønske ved en Sag af denne Natur; thi det maa jo ikke glemmes, at da Thinget selv afgjorde Gyldigheden af sine Medlemmers Valg, sidde vi i slige Tilfælde som en Slags Høiesteret, og jo mere det da kan faae Udseende af, at vor Dom er upartisk, desto bedre.

Ordrup: Den Bebreidelse, som den ærede sidste Tale rettede til Udvalget, maa han jo rette til sine egne Meningsfæller i Udvalget, som have haat al Velighed til at supplere, hvad der mangede i Flertallets Betænkning. Jeg vil sige, at under andre Forhold vilde der være Grund til at forbauses over, at det hvide Folkething har Tid til at offre den ene Dag efter den anden paa et saadant Statsanliggende som det, vi her have behandlet igaar og idag. Men jeg skal indrømme, at under vort Samliv med det nuværende Ministerium løber vor Tid i Stranden paa en saa ørkesløs og almindelig Maade, at det ikke gjør stor Forskjel, om vi koncentrere vort Arbejde paa saadanne Sager eller paa nogle af de andre, der foreligge til Behandling. Det forekommer mig, at denne Sag er yderst simpel, ikke saaledes, at jeg jo vel kan forstaa, at der kan være forskellige Meninger om Resultatet, man kommer til, men saaledes, at de Fakta, der dreier sig om, de Motiver, hvorpaa den skal afgjøres, ere saa simple, at det Faktiske ved dem kan Enhver i en Gaandevending overkomme. Seg skal derfor ikke opholde mig ved alle de Data, der have været tilstrækkelig drøftede i disse to Dages Forhandlinger, men jeg skal kun gjøre Indsigelse mod visse almindelige Principer, der fra forskellige Sider ere søgte udelede af den Afgjørelse, som jeg haaber, at vi nu snart staa i Begreb med at træffe. Jeg tror, at, hvad der her foreligger, er en Afgjørelse af et enkelt konkret Tilfælde paa Grundlag af Principer, som vi altid have været enige om her i Thinget. Der kan vistnok om de konkrete Forhold altid være Tvivl, men de Principer, vi anvende, ere ikke nye, men have altid været tilstede, og hvad det her dreier sig om, er slet ikke, hvorvidt Feilene ere af den eller den Betskaffenhed; thi Alle ere enige om,

at der i dette Thing har foreligget Valg, som ere blevne kasserede paa de Feil, der her er Tale om, eller ganske analoge. Vi have kasseret Valg paa Kvarteret, vi have kasseret Valg paa Valgbestyrelsens Formands Mangel paa Konduite og Stilling til Interpellationer og paa Grund af forskellige andre Mangler med Hensyn til Valglebelsen, som ere analoge; men ligesaa sikkert er det, at der har foreligget en hel Række af Valg, hvor der har været samme eller lignende Feil eller endnu grovere, men som vi have godkendt paa staaende Fod uden Undersøgelse. Det er da ikke tænkeligt, at vi skulde komme til et Resultat, ialtså ikke til et sædles Resultat ved ensidig at henge os i de enkelte Mangler, der her foreligge; thi Pointen kan ikke ligge i dem. Pointen maa være en anden, og jeg spørger da: Hvad er det for et Princip, der har været ledende for Folkethinget i Afgjørelsen af Valgsprogsmaal? Ja, jeg er ikke i Tvivl om, hvad der altid har været afgjørende for Thinget i dets Helhed i Henseende til foreliggende Valgresultater. Det er det: Har Valghandlingen, som den foreligger, givet os et klart og bestemt Billede af, hvorledes Flertallet er fundet i den politiske Kreds? Er Valgresultatet uomtvistelig klart og tydeligt? Giver det en ren Afgjørelse af den Retning, hvori Kredens Hovedstyrke ønsker sig repræsenteret i Politikk? Naarfaald have vi anerkendt Valget uden Hensyn til, hvilke Feil der har foreligget; skjøndt der har været Bunker af Indvendinger at gjøre, meget kraftigere end disse, have vi godkendt Valget, ikke blot hvor Kvarteret har været paa Dmtale, men endog hvor der i Virkeligheden slet ingen Afstemning er foregaaet, fordi Valgbestyrelsens Formand har glemt at gjøre Kontraprove. Saaledes er Forholdet, men saa er det sikkert, at, naar Valgresultatet stiller sig saaledes, at det er tvivlsomt, ubestemt, vakkende, at det balancerer mellem de to Partier, at det er en Tilfældighed, om der er kommet nogle Stemmer mere eller mindre paa den ene eller paa den anden Side, saa have vi fra dette Things Side ligesaa bestemt fastholdt og bør efter min Mening fastholde, at saa har den politiske Side, som tilsmælende har trukket det korteste Straa, et bestemt Krav paa, at Alt burde gaa lovligt til, og naar det ikke er Tilfældet, skjøner jeg ikke, at vi med Grund kunne godkende et saadant Valg uden at gjøre Urret mod den Del af Kredsen, der muligvis er det virkelige Flertal. Det er herpaa, tror jeg, at Hovedvægten maa lægges. For mig er det det Afgjørende, at vi her staa overfor et tvivlsomt Valg, overfor et Valg med et vakkende Flertal, overfor en Stemmegivning, hvor der ved et Stemmeantal af over 4000 kun er blevet en Forskjel af 9 Stemmer. Det er Hovedsagen, overfor et saadant Valg, siger jeg, spiller enhver formel Feil, der er begaaet, en ganske anden Rolle end ved andre Valg, under en saadan Stemmegivning kan det fra Kredens Side med Rette gjøres gjældende